

TALE

4. februar 2008

Arrangement:	Samråd om musikskolerne
Åbent eller lukket:	Åbent samråd
Dato og klokkeslæt:	6. februar kl. 10-11
Sted:	S-092, Christiansborg
Taletid:	
Forv. antal deltagere:	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	To spørgsmål (D og E) om brugerbetalingen på musikskoler
Kontaktperson:	

Spørgsmål D:

Mener ministeren, at den eksplosive vækst i brugerbetalingen på landets musikskoler er acceptabel, og hvad vil ministeren gøre for at stoppe denne vækst?

Svar:

Der har den seneste tid været debat om udviklingen i brugerbetalingen på landets musikskoler. Jeg er glad for, at dette område har Kulturudvalgets interesse, da børn og unges adgang til musikskoleundervisning er en grundstenene i den musikalske fødekæde, og et meget vigtigt tilbud, hvor børn og unge får mulighed for at dyrke deres kreative kompetencer.

Jeg ville derfor finde det bekymrende, hvis vi stod overfor en eksplosiv vækst i brugerbetalingen. Det er der dog ikke noget, der tyder på, hvilket jeg vender tilbage til.

Når vi taler om brugerbetaling på musikskolerne, er det vigtigt, at slå fast, at musikskoler drives som kommunale institutioner eller som selvejende institutioner med kommunalt tilskud. Driften af musikskolerne er derfor først og fremmest et kommunalt ansvar.

Staten yder delvis refusion af kommunens udgift til lærerlønsudgifter. Det er en betingelse for at opnå denne refusion, at brugerbetalingen ikke overstiger 1/3 af bruttoudgiften ved skolens drift. Det er den enkelte kommune, der selv fastsætter elevens betaling inden for denne ramme.

Der er altså et procentuelt loft over brugerbetalingen, som er fastsat i musikloven. Inden for denne ramme kan der være stor forskel i brugerbetalingen fra kommune til kommune. Nogle udnytter den fulde ramme, mens andre har en lavere procentsats. Det er kommunens egen prioritering.

Men derfra til at sige, at der er sket en eksplosiv vækst i brugerbetalingen er der umiddelbart ikke belæg for. Faktisk har den gennemsnitlige andel af deltagerbetalingen været svagt faldende de sidste mange år fra 25,12 pct. i 1999 til 23,16 i 2007 ifølge oplysninger fra Kunststyrelsen.

Disse tal udelukker ikke større udsving i de enkelte kommuner, og når vi taler om udsving i brugerbetalingen, giver det størst mening, at se på taksterne for undervisningen. Der har alle dage været større udsving i de enkelte kommuners takster for musikskoleundervisning, men at der skulle være sket en eksplosiv stigning i taksterne er ikke tilfældet. Det er endnu for tidligt, at sige noget fast om en takststigning i forbindelse

med kommunalreformen. Jeg vil i hvert fald meget gerne se dokumentation herfor. Nu er det sådan, at Kunststyrelsen indsamler statistik for musikskoleundervisningen hvert år. De er i gang med at indsamle oplysningerne fra 2007. Disse oplysninger vil være indsamlet og bearbejdet i næste måned. Indtil videre har Kunststyrelsen modtaget oplysninger fra omkring 23 skoler, hvilket er ca. $\frac{1}{4}$ af alle musikskolerne.

På takstområdet indsamler Kunststyrelsen oplysninger for violinundervisning, som vurderes som dækkende for alle instrumentgrupper, og her er den gennemsnitlige ændring fra 2006 til 2007 en stigning på 0,34 pct. De højeste takststigninger er på 18,9 pct., men den overvejende del af stigningerne ligger på under 10 pct. Det er også gået den omvendte vej med et fald i taksterne i samme størrelsesorden. Alt i alt ender vi på noget nær nul i det store regnestykke. Der er altså ikke noget belæg for at tale om en eksplosiv vækst i brugerbetalingen.

I forbindelse med de mange kommunesammenlægninger er der selvfølgelig sket en harmonisering af taksterne. Det har givet fald i brugerbetalingen hos nogle og en stigning hos andre. Ud fra de foreløbige oplysninger fra Kunststyrelsen er der tale om enkeltstående tilfælde, der hvor prisen er steget eller faldet med mere end 10 pct.

Kommunalreformen medførte store ændringer på musikskoleområdet, især for de mindre kommuner med små musikskoler. Mange af de tidligere små musikskoler er blevet en del af en større musikskole med dennes bredere udbud af undervisning, højere lærerkvalifikationer og sammenspilsmuligheder. Det har givet takststigninger for nogle elever, men også et bedre og mere kvalificeret undervisningstilbud.

Jeg vil følge udviklingen nøje, men som sagt er der ikke noget, der tyder på, at kommunerne har gennemført generelle takststigninger.

Spørgsmål E:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke initiativer han vil tage for at sikre, at musikskolerne også fremover kan være et reelt tilbud til alle børn i Danmark på et fagligt højt niveau?

Svar:

Jeg tror, at vi alle kan blive enige om, at vi med musikskolerne har et helt unikt tilbud til børn og unge, som vi skal værne om. Som nævnt i min bevarelse af spørgsmål D, så er musikskolerne først og fremmest kommunalt finansieret. Her er jeg meget tilfreds med, at kommuner går ind og tager et stort ansvar. Også økonomisk. Kommunerne har nemlig øget deres bevillinger til musikskolerne gennem årene fra lidt under 200 mio. kr. til i 1997 til over 300 mio. kr. i 2007. Jeg er på den baggrund optimistisk på musikskolernes vegne.

Fra lovgivers side har vi også vedtaget nogle væsentlige forbedringer af musikskoleordningen. Med gennemførelsen af kommunalreformen blev det obligatorisk for alle kommuner at drive en musikskole, og vi sikrede dermed alle børn og unge et tilbud om musikskoleundervisning. Nu er man ikke længere afhængig af sin bopælsadresse.

Vi har også gennemført en lovændring, der giver kommunerne mulighed for at tilbyde eleverne økonomiske fripladser og søskenderabat. En families økonomiske forhold skal ikke være en uoverstigelig hindring for børnenes deltagelse.

Der er altså tænkt i både undervisningstilbud og økonomiske vilkår for eleverne, så vi sikrer, at musikskoleundervisning er et tilbud til alle børn i Danmark på et fagligt højt niveau.

Både med forskellige finanslovsaftaler og Kulturministeriets Musikhandlingsplan er der de senere år arbejdet målrettet på at højne det faglige niveau på musikskolerne. Det er sket gennem en styrket indsats for talentudviklingen, hvor der også er mulighed for at søge tilskud til talentudvikling for børn og unge fra familier med begrænsede økonomiske ressourcer. I 2007 blev der tilført 10 mio. kr. til disse initiativer. Jeg vil arbejde for, at denne indsats fortsætter.

Personligt er jeg overbevist om, at de nye og større musikskoler vil kunne tilbyde en langt mere kvalificeret undervisning end de tidligere små musikskoler havde mulighed for. De foreløbige indberetninger til Kunststyrelsen tyder da også på, at flere musikskoler efter kommunalreformen tilbyder gratis – og i nogle tilfælde obligatorisk – samspilsundervisning.

Jeg mener derfor, at musikskoleundervisningen er et reelt tilbud til alle børn og unge på et fagligt højt niveau. Og det vil det vedblive med at være.